

ת"פ 51854/03 - מדינת ישראל, המאשימה נגד דוד יסאהוז, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-03-51854 מדינת ישראל נ' יסאהוז
בפני כב' השופט אילן סלע
בענין: מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נ ג ד
דוד יסאהוז - הנאשם
עו"י ב"כ עו"ד שלום בן שבת

בוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד אריאלה נבון
הנאשם וב"כ עו"ד שלום בן שבת

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירות שייחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובה הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות חמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 17.03.20.03 בשעה 16:30, בצומת הרחובות יפו ושרי ישראל (להלן: "הצומת") התקהלו מאות חרדים שהפגינו במקום והפכו את הסדר הציבורי. נטען כי הנאשם השתתף בהתרעות זו במהלך התקירב אל עבר סוס אשר על גבו היה רכב שוטר בתפקידו כ"פרש". הנאשם הכה באגרכו מספר פעמים בגין האחורי של הסוס וכן הכה מכת אגרוף אחת ברגלו של הפרש. עוד נטען כי עobar למשים אלו (כשכל הנראה הכוונה "לאחר מעשים אלו"), הנאשם החל להימלט מהזירה ופרש אחר אשר הבחן במעשהיו של הנאשם כלפי חבירו דלק אחורי ועצר אותו לאחר מרדף קצר.

3. הנאשם כפר במיחס לו. לדבריו הוא נכח בצומת בזמן בו התקיימה בו ההפגנה, אך הוא לא השתתף

בהתפרעות, לא התקרב לסוס ולא הכה שוטר או סוס. לטענתו, הוא אף עבר במקום על מנת לרכוש תרופה בבית מרפקת סמו, שעה שבנו התינוק היה מצוי באותה עת בטיפול נמרץ בבית החולים שער-צדק. הוא הוסיף כי לא נמלט ושוטר עצר אותו ללא סיבה.

המסכת הראיתית

4. המשימה הצעירה בעדויות השוטר עוזיאל (עווי) מזרחי שהיה הפרש שלפי הטענה הוא וסוסו הוכו על ידי הנאשם (להלן: "השוטר עוזי"), השוטר אסף רפאל (להלן: "אסף") אשר לפי הטענה הוא זה שהבחן בנאשם מכח את השוטר עוזי וסוסו, והשוטר פואד דבאת שביצע מספר פעולות חקירה בתיק ואף הוביל את הנאשם מהצומת לתחנת המשטרה, אף בסופו של יומם לא היה בעדות זו האח冤ה כדי לתרום דבר בעל חשיבות. מנגד הנאשם הצעיר בעדותו שלו.

5. השוטר עוזי סיפר בעדותו כי הגיע עם חבריו אסף לצומת בו התקיימה הפגנה המונית שכלה את חסימת הצומת והפרעה לתנועה. המשתתפים בהפגנה זרקו עליהם בקבוקים, צעקו לעברם קריאות שונות והתגרו בסוסים. תחילת סיפר כי במהלך ההפגנה הוא רגש שהסוס עליו רכב קופז, אך בהמשך עדותו ציין כי הוא נתן דעתו על כך רק בדיעד שעה לחבריו אסף שאל אותו אם הוא לא שם לב שהסוס שלו קופז וסיפר לו כי הנאשם חבט בסוס ואף בו. אז הבין כי הקפיצה של הסוס קודם לכך הייתה בשל חבותה הנאשם בסוס.

6. השוטר אסף סיפר גם הוא בעדותו כי הגיע לצומת בו התקיימה הפגנה שמשתתפייה חסמו את הצומת ושלב מסויים הם נתקשו לפנות את ציר הנסיעה. לדבריו, הפגנה הייתה פרועה, והתנודות המשותפות בה לוותה בזריקת חפצים, הקנותות וקללות כלפי השוטרים. לאחר פתיחת הצומת לתנועה, הוא והשוטר עוזי עמדו לצד הצומת, כשהוא ועווי ישובים על סוסיהם, כשהוא עמד כ-5 מטרים מאחוריו עוזי משמאלו.

7. בשלב מסויים, ניגש אחד המפגינים לסוס עליו רכב עוזי, מצד ימין של הסוס, והכה את הסוס בחלק האמצעי האחורי ובונספ פגע ברגלו של עוזי. לאחר שנתן מספר אגרופים, חזר אותו מפגין במהירות לאחוריו. הוא זיהה אותו ועל כן התקרוב אל עבר סוסו של עוזי, תחילת באטיות על מנת שלא יזהה, אך לאחר שהמפגין שהכה בעוזי ובסוס הבחן בו והחל במנוסה לכיוון תחנת "הטורים" של הרכבת הילדה, הוא דלק אחריו עם סוסו כשהוא שומר על קשר עין רציף עמו לכל אורך המרבד. בתחנה עמדה רכבת ואוטו מפגין שברח ניסה לעלות עלייה אך הדלתות נסגרו והוא נותר בחוץ. בשלב זה, ניסה אותו אדם לחזור לכיוון הפגנה, אך הוא הדליק אותו ועצר אותו. נטען כי אותו מפגין שהכה את הסוס ואת עוזי ונעצר על ידו הוא הנאשם. אסף ציין כי המפגין שנעצר על ידו נשא שקיית לבנה בידו והיה לו פצע בשפטו. הוא העזיק כוחות רגילים שיבאו לסייע לו והם ליוו אותו עד הזימנה (כלי הרכב שנועד להובלת העצורים). מאוחר יותר הוא הגיע לזהות את הבוחר שעצר בתחנת המשטרה והוא אכן זיהה אותו פעמיinus נספתח, בין העצורים הרבים שהיו בתחנה, לפני הפעע בשפה.

8. בחקירה הנגדית עomid השוטר אסף עם דבריו שהנאשם הכה באגרופיו את הסוס ואת השוטר עוזי. תחילת נשאל האם יתכן שהנאשם בטעם בסוס ולא הכה אותו באגרופיו והוא השיב בשלילה. כשנطען בפניו כי בדוח המעוצר

(ת/3) הוא רשם שהנואשם בעט בסוס, הוא שלל שהוא רשם כן, ולאחר שהדו"ח הוצג בפניו טען כי אין זה כתוב ידו. הוא אישר כי הפרטים האישיים שבדו"ח המעצר הם שלו והוא זה שרשם אותם אך לא את התוכן בסעיף 2 שבדו"ח המתיחס לסתיבת המעצר. אם כי, למשהו הוא אישר שמי לא שורה זו בדו"ח עשה זאת על פי דבריו שלו. בשלב זה הוצג בפניו והוקרא לו הכתוב בדו"ח המעצר: "נתן מכות לפרש ובעיטות לסוס", אך הוא התעקש כי בדו"ח כתוב "נתן מכות לפרש ובעל הסוס" ולא כתובה המילה "בעיטות". רק לאחר מכן כשחביבו שה"פרש" ו"בעל הסוס" הם הינו הר', הוא אישר כי אכן כתוב "בעיטות לסוס".

9.指出 כבר עתה כי התנהלותו זו של השוטר אסף במהלך עדותו - גם מבלי להתייחס לטענה כי לא הוא רשם את המיללים בדו"ח המעצר "נתן מכות לפרש ובעיטות לסוס" (שהה שאין מחלוקת כי פרטיו על גבי הדוח נרשמו על ידו ואף קיים דמיון בין פרטיהם אלו למיללים האמורים), מצביע על ניסיון להטעער מהרשום בבירור ובמפורש בדו"ח - כי הנואשם חשוד במקרה "בעיטות" לסוס, גם בדרך של טענה בלתי אפשרית לפיה הכתוב בדו"ח הוא "בעל הסוס" - מתחזק הבנה כי הדברים הרשומים אינם בעליים בקנה אחד עם עדותו. ההתרששות הייתה של מגמותות מצדיו של השוטר אסף גם במחair טענה בלתי אפשרית בעליל ובנסיבות אלו לא ניתן לייחס מהימנות לדברי השוטר אסף, וזאת לא ברמה כזו הנדרשת לשם הרשות הנואשם על פי עדותו היחידה של השוטר.

10. הנואשם סיפר בעדותו כי התקופה אליה מתיחס כתוב האישום, הייתה תקופה קשה בחיו לאחר שנולד לו ילד עם בעית נשימה. הילד היה מאושפז במשך חודשים טיפול נמרץ בבית החולים "שער צדק" (עובדות שנותמו במסמכים רפואיים - נ/11), אך עקבו לחודשים הוא נפטר ממחלהתו. ככל יום הוא היה לצד בנו עד השעה 13:00, וביום האירוע בשל פגישה עם רופא הומואופטי הוא נשאר בבית החולים מאוחר יותר. הוא נפגש עם הרופא בבית החולים בערך בשעה 15:30, והרופא שלח אותו, מצויד במרשם (ת/10), לבית מרפקת ספציפי ברח' יפו סמוך לצומת בה התרחשה ההפגנה על מנת לרכוש את התרופת. הוא עלה על קו מס' 39 ונסע לכיוון צומת הרחובות יפו ושרי ישראל. לאחר שהאוטובוס עמד בחצי שעה בפרק תנועה נוכח ההפגנה, הוריד הנהג את הנוסעים בתחנה מרפקת והוא צעד לכיוון בית המרפקת תוך שהוא חזה את האзор בו התקיימה ההפגנה. בהפגנה זו, לפי דבריו, לא היו שותפים אנשים מהמגזר אליו הוא מתיחס, שכן בהפגנה השתתפו אנשים מהזרם החרדי ליטאי ואילו הוא משתייך לזרם החסידי.

11. לפתע הוא הבחן באנשים הנסים מהמשטרה והוא ברוח ייחד עמם. אז נעצר על המדרכה ונלקח לתחנת המשטרה, שם נחקר ביחס להשתתפותו בהתפרעות בלבד מבלי שהוא יודע כי מייחסים לו עבירה נוספת. רק מאוחר יותר, ולאחר שכבר התייעץ עם עורך דין, נאמר לו כי הוא חשוד גם בתקיפה שוטר. בשלב זה כשהוא בחדר החקירה, נכנס השוטר אסף לחדר והחוקר שאל את אותו שוטר, בהתייחס אליו, האם זה האדם שנעצר על ידו והשוטר ענה "זה הוא, כן". הוא אישר כי היה לו פצע בשפטו.

דין והכרעה

12. ראשית指出 כי לא יכולה להיות מחלוקת כי האירוע שהתקיים בצומת במועד שבכתב האישום בא בגין התפרעות כהגדרתה בחוק. עדויותיהם של השוטרים עוזי ורפאלι בעניין זה, בכלל זה אודוט חסימת הצומת, השלכת בקבוקים לעבר השוטרים, התגרות בסוסים שלהם תוך קרייאת קרייאות גנאי לעברם, לא נסתרו, והדבר גם על מהודעות סממ"ר מרחב ציון שלמה טולדנו (נ/8) וקצין אח"מ מרחב ציון דורות בנאמו (נ/9). לצד זאת, גם אין מחלוקת

כי הנאשם נכח באזור התטרעות ונעוצר לידה.

13. המחלוקת הינה אך בשאלות - האם הנאשם היה שותף להטרעות זו או שהוא עבר במקום במקרה ולא נטל חלק בהתקלות; והאם הוא זה אשר הכה בשוטר עוזי ובסוסו, ככל שהייתה הכהה שכאז. בעניין זה, העדות היחידה שיש בה כדי לבסס את הטענה שהנאשם היכה בסוס ובשוטר עוזי היא עדותו של השוטר אסף, שכן איש מלבדו לא ראה את הנאשם מכיה בסוס או בשוטר אסף.

14. בוחנת עדותו של השוטר אסף מעמידה קשיים רבים באופן שלא ניתן לסתור עליה לביסוס הרשעה בפליליים, וזאת לא עדות יחידה, הדורשת נקיטת זירות מרבית. הדבר נכון כפי שיפורט להלן, הן ביחס לעצם אירוע הכהת הסוס והשוטר עוזי ובוואדי ביחס לזיהוי הנאשם, שכן לעניין זיהוי נאשם על ידי עדות יחידה נדרשת זירות גדולה הרבה יותר.

ראשית באשר לאירוע עצמו.

15. בעדותו בבית המשפט טען השוטר אסף כי הבחן בנאשם כשהוא מכיה 4-6 אגרופים בסוס ומכת אגרוף אחת ברגלו של השוטר עוזי. ואולם, תקיפת השוטר עוזי עצמו לא מצאה ביטוי בדו"ח הפעולה שרשם השוטר אסף לאחר האירוע (נ/4) בו ציין רק את הכהת הסוס. כשהופנה לכך בחקרתו הנגדית השיב כי "הבחור... ניגש, נתן אגרופים לסוס וליד הרגל של עוזי וזה תקיפת שוטר לכל דבר...." מכאן, כי גם השוטר אסף אינו סבור שהנאשם תקף את השוטר עוזי באופן ישיר, והוא היכה את השוטר עוזי "ליד" רגלו ולא ברגלו. ניסינו להסביר סתרה זו בכך שהוא רואה את תקיפת הסוס כתקיפת השוטר לכל דבר ועניין, אין בה כדי להסביר מודיע בעדותו טען כעובדת שראה את הנאשם מכיה גם ברגלו של השוטר עוזי שעה שהדבר לא היה כך.

16. גם עדותו של השוטר עוזי בבית המשפט, העלתה כי הוא לא הוכה ברגלו. השוטר עוזי ציין בחקרתו הראשית שעה שהוא סיפר על האירוע כי לא הרגיש דבר מלבד קפיצת הסוס לרגעו, קפיצה שהוא לא ידע בזמן אמת למה ליחס אותה. וגם בהמשך לآخر שמספר שהשוטר אסף ציין בפני כי הבחן במפגין המכיה בו ובסוס, הוא טען כי אז הבין את פשר קפיצת הסוס, אך לא טען כי נזכר מכיה שקיבל בעצמו.

17. אכן בהודעה שמסר השוטר עוזי שעת לאחר האירוע (נ/1) הוא ציין כי לאחר שראה את השוטר אסף רודף אחר אדם כלשהו הוא הבין "שכנראה אותו אדם חבט בסוס שלו **ואולי** גם بي (ההדגשה אינה במקור - א.ס.) כי הרגשתי נגעה ברגל...". ולאחר מכן ציין במפורש "הרגשתי חבטה ברגל ימין". ואולם בהודעה נוספת נסافت שמסר במשטרה 3 ימים מאוחר יותר (נ/2) ציין במפורש כי אינו זוכר שקיבל מכיה כלשהו, וכך גם עלה כאמור בעדותו בבית המשפט.

18. המסקנה היא אפוא, כי השוטר עוזי לא הוכה כלל ברגלו, והניסיונות של השוטרים ליחס לו זאת במסגרת עדותם, גם כאשר השוטרים עצmmmם לא טענו בזמן אמת כי השוטר עוזי הוכה ברגלו, מקשה על "יחס מהימנות לעדותם באופן שניtinן להשתית עליהן הרשעה בפליליים. בכך מתווספת עדותם הביעיתית של השוטר אסף באשר לרשום בדו"ח המעצר בדבר בעיות שניתנו לסוס כפי שיפורט בסעיף 9 לעיל.

גם באשר לזיהוי הנאשם קיימים קשיים ממשמעותיים בעדותו של השוטר אסף.

19. למעשה, השוטר אסף טוען כי רדף אחריו מילבדבו הכה את השוטר עוזי וסoso והוא עמו בקשר עין רצוף עד מעצרו. אין מחלוקת כי השוטר אסף ליווה את האדם שעצר רק עד לרכב שהוביל את העצורים לתחנת המשטרה, ואין מחלוקת כי באירוע נשוא כתוב האישום נעצרו כרוב 30–30 שודדים שהבאו לתחנת המשטרה (נ/3). מאוחר יותר בתחנת המשטרה זיהה השוטר אסף את הנאשם כמו שנעצר על ידו. מנגד, הנאשם כופר בכך שנעצר על ידי השוטר אסף. השאלה היא האם אכן יש סימון על זיהוי הנאשם על ידו השוטר אסף בתhanaה כמו שנעצר על ידו במהלך ההתפרעות.

20. למעשה, בשום שלב לא טען השוטר אסף כי הוא מזהה את הנאשם על פי מאפיינים של הופעתו, בכלל זה פרופיל הפנים שלו, הליכה שלו, מבנה גופו וכיו"ב. הוא אף הודה כי הנאשם היה לבוש חרדי בדומה לשאר העצורים. בעדותו בבית המשפט בתשובה לשאלת ב"כ המאשימה כיצד זיהה את הנאשם השיב כי הנאשם נשא שקיות רק לאחר שב"כ המאשימה העיר לו כי בחקירותו במשטרת ציון סימן זיהוי נוסף הוא השיב כי הוא זיהה אותו לפי פצע שהוא לו במשפטו.

21. די נahir כי זיהוי הנאשם בתוך קבוצה של אנשים הדומים לבוגריהם אך על סמך שקיות המוחזקת בידו של הנאשם היא בעייתית, בפרט כאשר אין כל תיעוד מעצרו של הנאשם על אף שהוא הגיע לתhanaה בה נחקר כשהוא נשא שקיות.

22. לצד זאת, זיהוי הנאשם על יסוד פצע נכיר במשפטו (כפי שניתן לראות בצילומים - ת/6), יש לראות בו זיהוי ממשמעותי. דא עקא, שב"כ הנאשם טען כי אזכור הפגיעה בשפה כסימן זיהוי הועלה על ידי השוטר אסף רק במסגרת הودעתו שניתנה ביום האירוע בשעה 22:44 (נ/7) לאחר שה הנאשם הציג בפניו בחדר החקירה בתhanaה והוא נשאל האם זה מי שהוא עצר, כשעד באותו זמן השוטר לא ציין פצע זה, ובכלל זה גם לא בהודעה שמסר מספר דקות קודם להודעה האמורה, בשעה 22:07 (נ/6), בה ציין זיהוי הנאשם את היותו אווח' בשקיות בידו בלבד. גם כנסחאל במפורש, במסגרת הودעה הראשונה (ראשונה), כיצד זיהה את הנאשם בתוך כל קבוצת החדרים ביניהם עמד השיב כי זיהה אותו על סמך השקיות ביד ולא ציין דבר באשר לפצע בשפה. בנסיבות אלו נטען, בצדק, כי אין כל ראייה מזיהוי הפגיעה בשפה שכן יתכן שהשוטר אסף העלה סימן זה רק לאחר שהבחן ב הנאשם בחדר החקירה.

23. אכן, השוטר אסף טוען כי הדברים התנהלו באופן אחר וכי הנאשם לא הציג בפניו לבדו, אלא שהוא זיהה אותו בתוך קבוצה גדולה של עצירים חרדים שנעצרו במהלך ההתפרעות. בעדותו בבית המשפט סיפר כי הוא הבחן בכל העצירים שהיו בחדר אחד והתפללו ואז זיהה את הנאשם בתוכם והצביע עליו. הוא שלל את הטענה כי הוא זיהה את הנאשם כשהוא הוכנס לחדר החקירה במהלך מסירת הודעתו והוא נשאל האם זה האדם.

24. ואולם, עיון בהודעתו של השוטר אסף מיום האירוע בשעה 22:44 (נ/7) מלמד כי גרסתו של הנאשם אודותה בדרך שהיא על ידי השוטר אסף היא הנכונה, היינו שהחוקר הוא זה שהציג בפני השוטר אסף את הנאשם. בהודעה נרשם על ידי החוקר: "החשוד... זיהה על ידי והראיתי אותו לשוטר אסף רפואי". טענת השוטר אסף כי הוא

זיהה את הנאשם בתוך קבוצת חשודים אינה עולה בקנה אחד עם המצוין בהודעתו ואין לה כל אסמכתא בחומר שהוגש.

25. בכר, לא רק שיש לגרוע עוד ממהימנות השוטר אסף, אלא שבנסיבות אלו, צודק ב"כ הנאשם כי קשה לסתור על הטענה כי הנאשם זזהה על ידי השוטר אסף על בסיס הפגיעה בשפטו של הנאשם. העובדה כי עובר להציגו הנאשם על ידי החקור בפני השוטר אסף (בהתודה משעה 07:22), הוא ציין כסימן זהיו את השקית בלבד ולא את הפגיעה בשפה שהוא סימן זהיו ממשמעותי הרבה יותר, והוא ציין את הפגיעה רק בתודה המאוחרת יותר (משעה 22:44) לאחר שהזיג בפני הנאשם (וירק הוא, בנגד לדבריו, כאמור), מקיים יסוד של ממש לסבירה כי סימן זה ציין רק לאחר שהשוטר אסף הבחן בפגיעה בחדר החקירה. וודאי שלא ניתן לבסס הרשעה על זהיו מעין זה. גם העובדה שהאחרים שבאו במפגש עם הנאשם באותו יום בו הוא נעצר, ביניהם השוטר עוזי והשוטר דבאת, לא ידועו לומר כי זהו עניין מיוחד אצל הנאשם והזכיר את הפגיעה בשפה - מקשה על קבלת עדותו של השוטר אסף בעניין זה.

26. אכן, אפשר שישנים גם קשיים כלשהם בגרסת הנאשם, כאשר מחד בתשובתו לכטב האישום טוען כי הוא לא נמלט, אלא ירד מהאוטובוסים ואז תפס אותו שוטר ועצר אותו, בשלעמת זאת בעדותו ציין כי בדרך מהאוטובוסים לבית המركחת הבחן בהרבה אנשים בבורחים מהמשטרה והוא ברח עמהם. ב"כ המשימה גם הצביעה על סתרה בין דבריו בתשובה לאישום כי עצר עם ירידתו מהאוטובוסים לעומת דבריו בעדותו כי נעצר ליד בית המركחת. ואולם דברים אלו ניתנים ליישוב באופן שהוא ירד מהאוטובוסים ולאחר הליכה קצרה נעצר, וודאי כאשר הגרסה הראשונה לא נאמרה כמתן גרסה מפורטת כי אם כתשובה לאישום מפני הסניגור. יתרה מזאת, לו חוץ הנאשם לשקר הוא היה דבק בעדותו דווקא בגרסה שנמסרה בתשובה לכטב האישום ומרחיק עצמו מהמקום בו ארעה תקיפת הסוס והשוטר לפי עדותו של השוטר אסף, וודאי נוכח העובדה שעדותו נמסרה לאחר שמייעת עדויות השוטרים. כך או כך, אני סבור שיש בסתרות אלו כדי להביא לדוחית גרטתו והעדפת גרטת השוטר אסף על קשייה המפורטים. בוודאי, שמדובר ספק לא יצאננו. אני סבור גם שהעובדה שהוא ברח יחד עם ההמון הנס, כשאין מחלוקת כי הוא היה לבוש בלבוש חרדי דומה לזה של המפגינים, אין בה כדי ללמד על אשמתו, ונitin לקלbil כי מדובר בתגובה סבירה בנסיבות העניין.

27. עוד צוין כי בכל הנוגע להסבירו של הנאשם באשר לנוכחותו במקום, התברר כי אכן מדובר בגרסתאמת. הנה כי כן, במכتب שכתב הרופא החתום על המרשם (נ/12) צוין על ידי הרופא כי הוא מאשר כי הנאשם ביקר במרפאתו ביום האירוע בשעותacha"צ לשם קבלת טיפול בבניו שנפטר מספר ימים לאחר מכן, ובמסגרת ביקור זה נשלח הנאשם לרכוש תרופה בבית המركחת ברוח, יפו עברו בנו שהיה מאושפז במחלקת טיפול נמרץ. ב"כ המשימה לא חלקה על האמור במכتب ואך צינה כי אין מצוינת בו שעת הביקור. עם זאת, נוכח העובדה כי מצוין במכتب שהנאשם ביקר במרפאה בשעות אחר הצהרים, והאמור בו תואם את גרטתו של הנאשם בדבר שליחתו לרכישת תרופה עבור בנו בבית מרכחת ברוח יפו, ונוכח שעת מעצרו של הנאשם, אני מקבל את גרטתו כי הגיע למקום באוטובוס מס' 39 המתינו בחצי שעה בפרק ולאחר מכן צעד לכיוון בית המركחת.

28. אכן, יתכן באופן עקרוני כי אדם המזדמן למקום בשל סיבה אישית יctrarף להפגנה אליה נקלע במקרה. ואולם בנסיבות הספציפיות של מקרה זה, היינו אדם שבנו התינוק מאושפז במצב קשה במחלקת טיפול נמרץ, והוא נשלח במיוחד להbias תרופה עבורי, והוא נאלץ להתעכב בנסיבות נוכח ההפגנה, אין זה מתאפשר על הדעת כי הוא יחוליט להפסיק ולהתעכב בהפגנה שככל לא תכנן להגיע אליה. שמצטרפת לכך העובדה שלא נסתרה, כי הנאשם כלל אינו

נמנה על הזרם החרדי שהשתתף בהפגנה, ובעיקר נוכח הקשיים המשמעותיים בעדותו של השוטר רפואי - הן אלו המתיחסים לתיאור האירוע והן אלו המתיחסים לזהותו הנאשם, כאמור - שהוא העודת היחידה כנגד הנאשם, אני סבור כי למצער קיים ספק של ממש ביחס המעשים שבכתב האישום לנאשם, ועל כן אני מזכה אותו מהמיוחס לו בכתב האישום.

29. בנסיבות אלו, אין צורך להידרש למחולקת שנתגלעה בין הצדדים בשאלת האם ניתן לראות בהכאת הסוס כתקיפת שוטר. אצין רק, כי אין מחולקת כי תקיפה יכולה להיעשות הן במישרין והן בעקיפין, ובנסיבות אלו ברוי כי מקרים מסוימים יכולה גם הכהה של סוס עליו רוכב שוטר להיחשב כהכאת השוטר באמצעות הסוס (כך הוא למשל בפסק הדין אליו הפניה ב"כ המאשינה - ת"פ (מחוזי-מ) 3062/02 **מדינת ישראל נ' רוזנטל** (פורסם בנבז, 17.10.02, שם "גנבה" הנאשנת באמצעות רכבת ברגליו האחוריות של סוס במטרה להפיל את הפרש מהסוס), אך אין בכך כדי לומר כי כל מכחה בסוס תחשב בהכרח תקיפת השוטר בעקיפין, ויש לבדוק כל מקרה ו מקרה בהתאם. כאמור, במקרה זה, אין צורך להזכיר בשאלת זו.

בסוף יום וכאמור בפתחה, אני מזכה את הנאשם מהعبירות שיוחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י' חשוון תשע"ח, 30 אוקטובר 2017, במעמד המתיצבים.